

[Ib Nørlund]

bjæffe ad det dér. Hvad har man sagt om EMSen, den EMS, som altså tjener unionen, som man tager afstand fra? Ikke noget som helst. Så skal man altså ikke komme om en måned eller to og sige, at vores EMS-forpligtelse kræver, at reallønnen sættes ned, eller hvad man nu kan finde på.

Kampen mod en mønt- og toldunion med et overmægtigt Tyskland har én gang spillet en central rolle for dansk selvstændighed. Det gør den faktisk også i dag. Bag al EMSet sortsnak ligger økonomiske bindinger, som, hvis linen løbes ud, vil forvandle Danmark til en europæisk nordmark.

Kjeld Olesen (S):

Jeg må sige, at hr. Ib Nørlund har sans for det historiske ved at tale om, at vi tidligere i forhold til Tyskland har været i fare, når det drejer sig om selvstændigheden. Jeg sad og lyttede intenst efter, hvad der egentlig er det ønskværdige for hr. Ib Nørlund. Da der ikke kom nogen bemærkninger om det alternativ, hr. Ib Nørlund ville stille op, må jeg gå ud fra, at det, der er hr. Ib Nørlunds mening om dette her, i virkeligheden er, at alt skal flyde, at vi bare permanent skal være i det kaos, der eksisterer, når man ikke internationalt kan samarbejde om f. eks. valutaerne. Man kan spørge, hvem der egentlig har glæde af det, der så øjensynlig er hr. Ib Nørlunds hensigt og ønske. Når jeg ser på de erfaringer, vi har kunnet drage, vil jeg pege på f. eks. de multinationale selskaber. Det er store foretagender. De er meget stærke over for svingninger i valutaen, de har nogle fantastisk dygtige analytikere, fantastisk dygtige planlæggere, og de skal nok sørge for i tide at disponere enten i en spekulation af valutaudsving eller på en sådan måde, at valutaudsving ikke kommer dem til skade.

Når vi i den senere tid har været ude for svingninger i valutakurserne, ved vi jo, hvad det har kostet, også med hensyn til vort eget erhvervsliv. Vi har det særlige i Danmark, at vi ikke som så mange andre lande har en erhvervsstruktur, der er baseret på store virksomheder. Vor erhvervsstruktur er først og fremmest baseret på små og mellemstore virksomheder, og vi ved – og det burde hr. Ib Nørlund også vide – at sådan noget som svingninger i valutakurserne virker meget føleligt ind på små foretagender.

Jeg vil derfor sige, at det, der må være i vor interesse, er for det første, at der er kursstabilitet imellem de europæiske lande, og – hvad også er vigtigt i den forbindelse – at der er kursstabilitet imellem Europa og den amerikanske dollar.

Her er det så, at EMSen kommer ind i billedet og giver os den mulighed, som vi tidligere, inden slangen, ikke havde i samme udstrækning, nemlig at vi kan planlægge, at vort erhvervsliv kan planlægges, at man ved, hvor man er henne, således at man tør investere, hvor vi tidligere har kunnet se at man har afholdt sig fra investeringer på grund af uvished om fremtiden og på grund af frygt for fremtiden.

Jeg vil også i denne forbindelse nævne, at det har noget at gøre med beskæftigelse. Jeg kan naturligvis ikke komme med noget tal, men jeg er aldeles overbevist om, at var Danmark ikke kommet med i slangesamarbejdet, havde vor arbejdsløshed været betydelig større end den, vi ser i dag. Vi har jo været med i slangesamarbejdet fra starten, et initiativ taget inden for EF; men hvor vi jo oprindeligt havde både Sverige og Norge med, må vi i dag konstatere, at slangen er skrumpet ikke så lidt ind, og at den i dag kun omfatter Vesttyskland, Beneluxlandene og Danmark.

Det er rigtigt, at Norge i forbindelse med tilblivelsen af principperne for EMS valgte at gå ud. Jeg vil vove den påstand, at dette nok så meget skyldtes politiske grunde og mindre nøgterne økonomiske overvejelser.

Det, der er det afgørende for EMSen, er, at den i princippet er vedtaget af alle ni EF-lande. Nu vel, så må vi konstatere, at Storbritannien har valgt at sige: fra starten kan vi altså ikke være med, og vi må også konstatere, at vi ikke startede her fra 1. januar – hvad jeg beklager – fordi Frankrig har sagt, at der er nogle forudsætninger, de gerne vil have klaret, og hvor det væsentligste jo er spørgsmålet om de monetære udligningsløb, hvor Frankrig har et standpunkt, der ikke er meget forskelligt fra for ikke at sige det samme som det, Danmark står for, men hvor vi egentlig gerne havde set, at vi alligevel var kommet i gang.

Men altså, hele grundlaget er parat gennem vedtagelserne, og jeg var selvfølgelig meget spændt på, hvad det var for store indvendinger, man ville komme med. Som sagt